

ringen støtter som hidtil alle konstruktive bestræbelser inden for rammerne af FN på at tilvejebringe en sådan løsning.

Morten Messerschmidt (DF):

Jamen det er ikke engang de tyrkiske myndigheder uenig med statsministeren i, alle ønsker jo en løsning. Det er jo ret indholdsløst at sige.

Det, det handler om, er, hvilken løsning man skal finde. Og der er det bare, at jeg søger statsministerens bud på, hvorvidt statsministeren mener, at det er acceptabelt, at man altså ikke etablerer de kirker og klostre på Nordcypern, som man med magt har taget fra cyprioterne og med magt har omdannet til kasinoer og hoteller og andre ting, som intet har med religiøse formål at gøre.

Det her er jo blot et eksempel på den fuldstændig grundlæggende mangel på respekt over for cyprioternes religion, og den i øvrigt grundlæggende mangel på respekt over for alle andre religioner, som vi jo også ser i det tyrkiske samfund. Hvis statsministeren tænker på, hvilke forhold den ortodokse patriark har i Tyrkiet, vil han jo også vide, at det er et generelt fænomen fra tyrkisk side, at man fører en dybt chauvinistisk politik over for andre religioner.

Og jeg ønsker blot statsministerens klare tilkendegivelse af, at når man nu skal finde en løsning, så skal det ikke være den tyrkisk ønskede løsning om, at man bare skal have lov til at fastholde de her kasinoer og hoteller i de gamle kirkebygninger, men man skal reetablere det sådan, at det igen bliver kirker og klostre og religiøse, hellige steder.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jo, men jeg tror ikke, jeg kan komme det meget nærmere, end hvad jeg allerede har svaret, nemlig at en betingelse for medlemskab af EU er, at man opfylder ganske bestemte politiske og økonomiske kriterier, og til de politiske kriterier hører respekten for religionsfrihed. Det skal Tyrkiet selvfølgelig også leve op til, hvis Tyrkiet en dag kommer i nærheden af et EU-medlemskab. Sådan er det. Der er Tyrkiet ikke stillet anderledes end alle andre.

Kl. 13.15

Derfor er jeg altså nødt til at henvise til, hvad jeg allerede har sagt, nemlig at der skal findes en løsning på Cypernproblemet. I den løsning må selvfølgelig også indgå en løsning på spørgsmålet om anvendelse af religiøse rum, så der leves fuldt ud op til principperne om religionsfrihed.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 3514

2) Til statsministeren af:

Morten Messerschmidt (DF) og Morten Messerschmidt (DF):

»Hvor længe vil statsministeren acceptere, at Tyrkiet som ansøgerland til EU har besættelsestropper på Cypern?«

Morten Messerschmidt (DF):

Det andet spørgsmål er så af en lidt mere princip karakter, hvad angår den tyrkiske besættelse af Nordcypern, og drejer sig ikke så meget de specifikke problemer, det har afstedkommet. Men for at bruge statsministerens ord ønsker vi jo alle sammen en løsning. Sådan er det faktisk med alle problemer; alle parter ønsker jo en løsning.

Det handler om, hvad løsningen kommer til at indeholde, og det er klart, at set fra Dansk Folkepartis synspunkt er det fuldstændig uholdbart at finde en løsning, hvor man går videre med forhandlingerne om tyrkisk medlemskab, samtidig med at der findes besættelsestropper på Nordcypern.

Vi mener, det må være så evident, at man selvfølgelig ikke kan forhandle med et land, der er besættelsesmagt i EU, og derfor ønsker jeg bare statsministerens klare stillingtagen til, hvorvidt man kommer nogen som helst skridt videre i forhandlingerne, før den nu over 30-årige besættelse af Cypern, som altså er en del af EU, hører op. Det må være en helt ubetinget betingelse for Tyrkiet.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jeg må minde hr. Morten Messerschmidt om, at Tyrkiet fik status som kandidatland tilbage i 1999, hvor Tyrkiet også havde tropper til stede på den nordlige del af Cypern. Så det, at Tyrkiet har fået status som kandidatland, er altså adskilt fra spørgsmålet om tilstedeværelsen på den nordlige del af Cypern.

Men det ændrer ikke ved, at det er umuligt at forestille sig et tyrkisk EU-medlemskab, før Cyprenproblemet er løst, og samtidig må det først og fremmest være de involverede parter selv, der definerer, hvad de betragter som en gensidig, acceptabel, samlet løsning. Men jeg giver hr. Morten Messerschmidt ret i, at man ikke kan forestille sig Tyrkiet som medlem af EU, uden at